

disse Punkter. Landstingsudvalget kan i det hele taget slutte sig til den Stilling, som Folketingsudvalget har indtaget, ligesom Folketingsudvalget i Fjor kunde slutte sig til Landstingsudvalget. Vi har derfor fundet det overflødigt at trykke denne Betænkning fra December Maaned op igen og har ment det tilstrækkeligt i Hovedsagen at henvise til den. Jeg skal derfor indskrænke mig til med Hensyn til enkelte Tilfælde at gøre opmærksom paa, hvad det er for Spørgsmaal, Statsrevisorerne har gjort Bemærkninger til. Det viser sig, at i 6 Tilfælde gælder disse Bemærkninger det Forhold, at der har fundet Overskridelser Sted af givne Bevillinger, uden at disse Overskridelser har været opførte paa Tillægsbevillingslovsforslaget. Det er et gammelt Spørgsmaal, som man stadig under Revisionen af Statsregnskabet er kommet tilbage til, og jeg synes, det maa paa-skønnes, at Statsrevisionen stadig holder dette Spørgsmaal i Live, ihukommende Grundlovens klare Ord, at ingen Udgift maa afholdes, „som ikke har Hjemmel i Finansloven eller i en Tillægsbevillingslov“, og saaledes foranlediger, at Overskridelser af nogen Betydning altid bliver optaget paa Tillægsbevillingsloven.

Saa er der nogle Tilfælde, med Hensyn til hvilke man har paatalt, at der er for stor en Forskel mellem Bevillingen og Regnskabet, og man har gjort opmærksom paa, at dette ikke bør finde Sted, ikke alene, naar det er en fast Bevilling, der er Tale om, men heller ikke, naar det er en anslaaet Bevilling, og naar Forskellen mellem det anslaaede Beløb og den virkelige afholdte Udgift bliver altfor stor. Vi har jo tidligere haft temmelig uregelmæssige Forhold i den Henseende, men for nogle Aar siden blev der foretaget et grundigt Gennemsyn af Finansloven, hvorved de forskellige anslaaede Bevillinger, der var altfor lave, blev forhøjet saaledes, at de dog tilnærmelsesvis kom til at svare til det virkelige Beløb. Naar der endnu hist og her er Tilfælde, hvor det ikke finder Sted, gør Statsrevisorerne opmærksom derpaa og med Rette.

Blandt de Punkter, som her er nævnt, skal jeg fremhæve et enkelt. Som De vil finde i Folketingsudvalgets Betænkning og i Statsrevisionens Betænkning Side 399, er der en Konto paa 4,000 Kr. til Understøttelse til afskedigede Bestyrere og Lærere ved de private højere Almenskoler, og denne Understøttelse paa 4,000 Kr. har staaet i flere Aar, skønt man har været klar over, at der brugtes betydeligt

mere. Sidste Aar er der brugt 24,756 Kr. 28 Øre, altsaa næsten 21,000 Kr. mere end de 4,000 Kr., der er beriget. Dette er et af de Tilfælde, hvor der, som Statsrevisorerne gør opmærksom paa, bør være bedre Overensstemmelse mellem Budget og Regnskab. For øvrigt er det oplyst, at der paa Finanslovsforslaget for det kommende Aar er taget Hensyn hertil, idet Bevillingen er sat op til 20,000 Kr.

Endvidere er der nogle Tilfælde, hvor den vedkommende Administration er kommet ind paa ikke nøjagtigt at vaage over, at der kun opføres som Udgift paa Statsregnskabet, hvad der virkelig er givet ud. Det har nemlig vist sig, at naar man tæller Regningerne sammen for en vis Udgift, udgør dette Beløb mere end den Udgift, der er opført, og for at kunne tilfredsstille Fordringerne har man brugt Penge, som man havde tilovers fra tidligere Aar. Det er ikke store Beløb, det drejer sig om — det kan være nogle faa Kroner —, men det viser sig altsaa, at hvad man det ene Aar har faaet tilovers, har man gemt til senere Brug, men dog opført den hele Udgift paa Statsregnskabet, skønt den altsaa i det paagældende Aar ikke helt har været afholdt. Med Rette gør Statsrevisorerne opmærksom paa, at dette Forhold ikke bør finde Sted. Der bør ikke paa et Aars Statsregnskab opføres andet eller mere, end der virkelig er givet ud i det paagældende Aar.

Der er derpaa en Bemærkning til Indtægterne af Jægersborg Dyrehave. Der er her kommet noget mindre ind end anslaaet, fordi man i det paagældende Finansaar ikke har haft Dyr til Græsning. Der ankes ikke over, at man ikke har optaget Dyr til Græsning — i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget for 1915—16 er der meget tilfredsstillende gjort Rede for, hvorfor man ikke har modtaget Dyr til Græsning; efter at Hegnet derude er flyttet, vilde de nemlig risikere at gaa i Dynd og sætte Livet til i Sumpene, og desuden har Mund- og Klovesygen bevirket, at man ikke har kunnet have Dyrene —, men over, at Administrationen har ladet Bevillingen blive staaende med det samme Beløb. Statsrevisorerne har Ret i, at dette Forhold burde have været taget op til Afgørelse paa Tillægsbevillingsloven.

Der findes i Betænkningen en Fortegnelse over de Tilfælde, hvor der i Henshold til Stempelovens § 107 er givet Fritagelse for Stempelafgift af Lodsedler. Ved Udlodninger, der drejer sig om et og andet almenyttigt Formaal, ansøger man